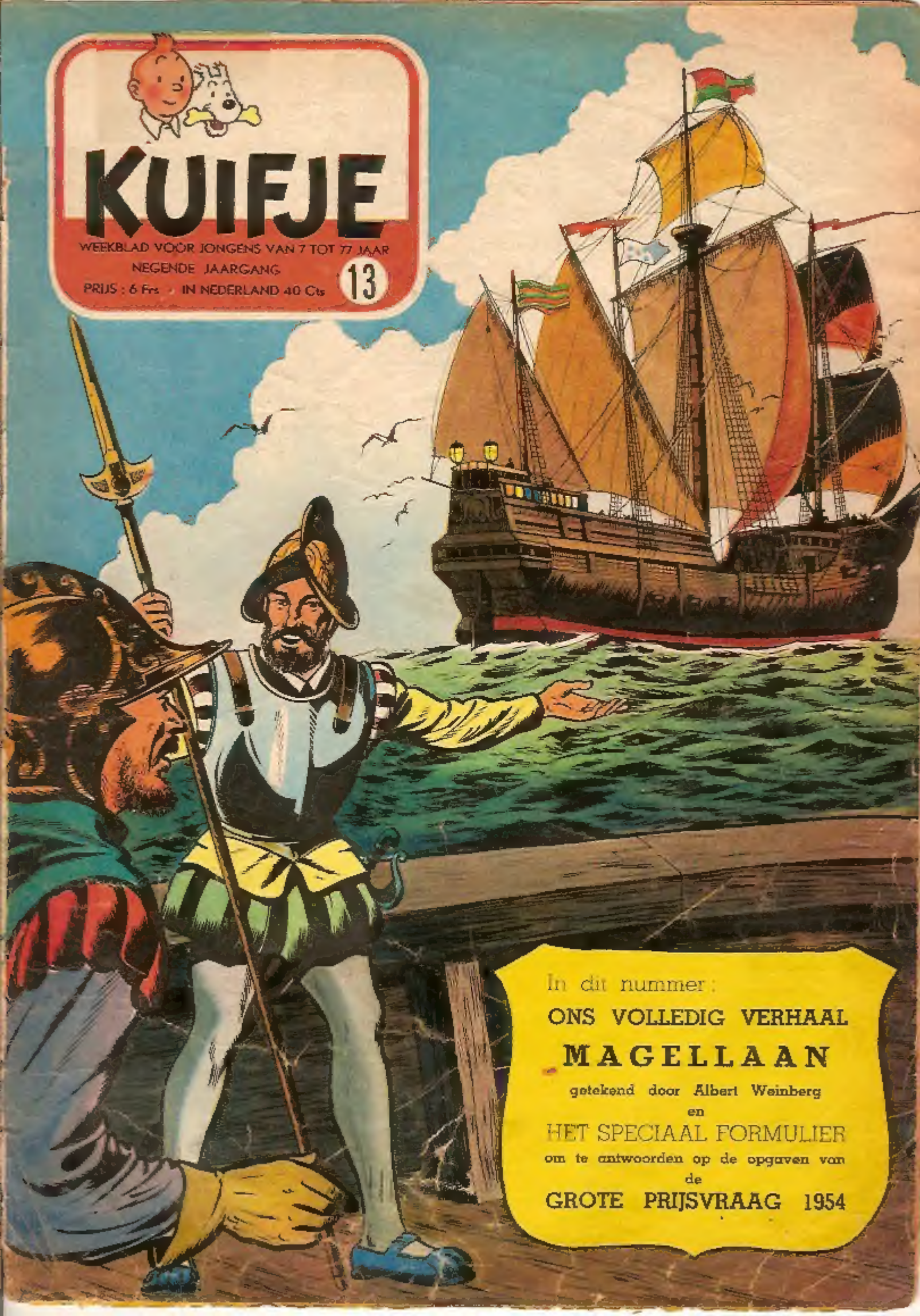
KUIFJE
WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR
NEGENDE JAARGANG
PRIJS : 6 Frs - IN NEDERLAND 40 Cts
13
In dit nummer :
ONS VOLLEDIG VERHAAL
MAGELLAAN
getekend door Albert Weinberg
en
HET SPECIAAL FORMULIER
om te antwoorden op de opgaven van
de
GROTE PRIJSVRAAG 1954

Fernando de Magelhães, hij ons gewoonlijk kortweg Magellaan geschreven, had over alle zeeën gezworven en zeven jaar in Indië gediend, waar Portugal toen kolonies had, als hij naar zijn vaderland terugkeerde. Hij kon zich niet meer wennen aan de straten en het weelderig leven van Lissabon en sprak daarover met zijn vriend Ruy Faleiro, een sterrekundige...

Tien weken later werden de ankers geworpen in de Baai van Rio de Janeiro...

...men maakte kennis met de inboorlingen die er vredelievend uitzagen.

Die mensen wensen met ons in vrede te leven, ik verbied jullie hen enig kwaad te berokkenen of slaven mee te nemen !

Kleine aversjen werden hersteld en voorraden opgeslagen voor de verdere reis...

En die bewuste doorgang, admiraal ? Wanneer denk je die te vinden ?

Ik heb een kaart waarop deze doorgang nauwkeurig aangeduid is'en weet dat Portugese zeelui de doorvaart ooit gezien hebben, m'n beste Figaferta !

In December 1519 werden de zeilen gehesen en de sleven Zuidwaarts gewend op zoek naar de doorgang die het vasteland in twee sneed...

Op een morgen...

Kijk ! De kust verdwijnt !

Ja, iedere vergissing is uitgesloten! Weldra zullen we uitkomen in een andere zee. Dit is de doorgang die ik zocht.

Magellaan vergiste zich. De kaart die hij bezat was blijkbaar niet zo juist, want ze waren nog maar aan de brede monding van de Rio de la Plata...

Waarom wil je nog verder ? We zitten hier slechts in een brede stroom en niet in een zee, zoals je beweert ! Onze levensmiddelen zijn bijna uitgeput, wij eisen dat je terugkeert...

Hou je mond ! Ik weet wat ik doe !

Ik alléén beveel hier ! Ik meende met echte zeelui te zijn ingescheept en vind slechts een paar puntollelhulden ! De doorgang, waarover ik sprak, bestaat. Met geduld en uithoudingsvermogen vinden we hem ! En nu, naar het Zuiden !

Twee maanden later werden ze door een felle winter verrast en moesten beschutting zoeken in een verlaten baai...

Men zou zeggen dat er niemand woont in dit land. Je ziet zelfs geen dier !

M'n handen zijn bevroren... Maandenlang zagen we een grijze hemel. Ik vraag me af of we nog ooit heelhuids uit dit avontuur komen ?

De spanning nam iedere dag toe. De vier Spaanse kapiteins kwamen de admiraal uitleg vragen...

Je kende een kortere weg dan deze welke Vasco da Gama nam, maar we zijn reeds 9 maanden op zee !

Mijn lui weigeren nog verder te zeilen ! Pas op, Magellaan, keer terug of...

Jullie zullen me niet van mijn voornemen afbrengen en hebben niets anders te doen dan te gehoorzamen! Wie weigert, wordt met de dood gestraft !

Eindelijk kan de vloot opnieuw zee kiezen. Magellaan was meester van de toestand...

En weer ging het verder... Wekenlang bleef de hemel gesloten en sneeuwde het. De koude neep, het voedsel was zeer schaars.

De « Santiago » werd op de rotsen te pletter geslagen. Wanneer die storm blijft aanhouden, geraakt niemand van ons ooit op het rijke eiland !

Heb vertrouwen, Pedro ! Ons leed is weldra ten einde!

Bij al die moeilijkheden had Magellaan langs de kust toch een doorgang ontdekt en hij zond de « San Antonio » als verkenner uit...

Ze zijn nu al vier dagen weg. Ik begin me ongerust te maken. Wat denk je, admiraal ?

Indien we een tweede schip verliezen, moeten we onze droom opgeven!

Plotseling galmden er kanonschoten langs de rotsige kust.

Een... twee... drie !

Dat is de « San Antonio » met de kleurige wimpels in top! De kapitein is geslaagd in zijn opdracht !

Een half uur later bracht de kapitein verslag uit bij Magellaan...

We vaarden door een kanaal dat langsom breder werd. Alhoewel we niet tot helemaal op het einde voeren, weet ik zeker dat het geen stroom is want het water bleef zout...

Goddank ! Kapitein Serrao, jij hebt de doorvaart naar de Grote Oceaan gevonden !

De andere schepen voeren op hun beurt door de straat en na veel storm en gevaar, kwamen ze in een eindeloos blauwe zee...

De mist is gevallen ! Kijk, dat is de Grote Oceaan ! Wij zijn van de Atlantische naar de Grote Oceaan gevaren. We zullen deze, omdat hij zo kalm is, de Pacifico (Stille) heten.

Maar de levensmiddelen zijn uitgeput en we hebben geen drinkwater meer.

Vandaag moesten we onze negentiende makker begraven, admiraal !

Alle matrozen die zich fit voelen klimmen in het takelwerk. We zullen weldra een eiland ontmoeten !

En de volgende dag...

LAND ! LAND !

De bemanning ontscheepte op een onbekend en onbewoond eiland...

Een bron ! Water ! Eindelijk water !

Van kostbare specerijen was er echter geen spoor te ontdekken.

Vrienden, onze hunger is gestild en we zijn uitgerust, dus steken we opnieuw in zee op de eilanden van gember, piepes, kaneel en vanille te vinden. Heb moed ! Ik ben er van overtuigd, dat we ons doel nu spoedig zullen bereiken !

Vier dagen later kwam er weer een eiland in het gezicht en Magellaan ging op verkenning. Dat was Cebu, een eiland van de Filipijnen.

Enrico, de slaaf die Magellaan op Malaka had gekocht, was diep ontroerd toen hij de inboorlingen hoorde spreken...

Meester, ik versta wat die mensen zeggen. We zijn dus niet ver meer van mijn vaderland !

Neen hier, jongen ! Jij bent de eerste mens die om de wereld reisde.

Ook hier vonden de zeelui geen specerijen maar goud ! Ze konden ijzeren voorwerpen inruilen tegen zuiver goud. Dat ze blij waren laat zich raden !

Magellaan sloot met Humahon, de koning van het eiland, een bloedvriendschap af...

De koning van Spanje is de machtigste vorst ter wereld. Indien je je aan zijn gezag wilt onderwerpen, vertrouw ik je het bestuur van al de omliggende eilanden toe...

Goed maar ik heb de indruk dat het eiland Mactan zich niet zal willen onderwerpen !

Magellaan wilde dan met de chef van Mactan, een eiland dat ook tot de Philippijnen behoort, onderhandelen doch werd op een regen van giftige pijlen onthaald...

Moed, vrienden ! Indien we het strand kunnen bereiken, zullen ze gaan lopen als hazen !

Doch plotseling werd Magellaan getroffen door een giftige pijl...

HEMEL !

Meester, ik zal je wegdragen !

Neen! Bekommer je niet om mij ! Ga voort !

Doch de Spanjaarden, die hun leider zagen vallen, zonk de moed in de schoenen en ze liepen terug...

Enkele Portugezen en de trouwe slaaf van Magellaan trachten de gewonde te redden...

Laat de admiraal niet achter ! Hulp ! Hulp !

Doch het handvol dappere zeelui werd spoedig door de inboorlingen omsingeld en verslagen...

De overlevenden moesten in allerijl vluchten en Magellaan, die intussen de geest had gegeven, bleef in handen van de inboorlingen.

De bemanning dacht nog slechts aan één ding : zo vlug mogelijk naar huis keren! Ieder kapiteln probeerde op z'n eentje de kortste weg te vinden...

Doch alleen de « Victoria » slaagde er in, op 6 September 1522, Europa te bereiken met nog slechts achttien overlevenden aan boord.

Voor de èèrste keer in de geschiedenis had een schip de reis om de aarde gedaan; de aarde die dus toch rond bleek te zijn, al wou de Portugese koning dat ook niet geloven.

EINDE

Volgende week: JODY EN HET HERTENJONG

Houd de dief! Houd de dief!

DE IFA, ONZE EERSTE PRIJS, IS VERDWENEN!

DAT is ongehoord! Sedert enkele weken stond de prachtige IFA 1954 3 cylinders reeds in ons uitstalraam want zoals je weet, is deze wagen de éérste prijs van ONZE GROTE PRIJSVRAAG 1954. Welnu, heden morgen om 6 uur stapte dhr. Duponey, de huisbewaarder, buiten om een wandelingetje te maken met zijn hond toen hij tot zijn grote ontzetting vaststelde, dat het uitstalraam verbrijzeld en de wagen ontvreemd was...

Dit is het uitstalraam van de Knijfjeswinkel in de Lombardstraat voor de diefstal.

Naar de dader van deze stoutmoedige diefstal hoefde hij niet lang te zoeken want op de lege plaats was er met krijt een reuzengroot GEEL TEKEN geschreven!

De politie werd natuurlijk onmiddellijk verwittigd en opende het onderzoek.

Deze foto werd genomen onmiddellijk na de ontvreemding van de wagen. Het Gele Teken is duidelijk zichtbaar.

Wees gerust, vrienden, alle nodige maatregelen werden getroffen om de verdwenen IFA heel spoedig te vervangen. Deze wagen blijft dus wel degelijk de beloning voor de overwinnaar van ONZE GROTE PRIJSVRAAG.

Volgende week geven we je stellig meer nieuws over deze zaak!

Kuifje

Onze brievenbus

DENISE JANSSENS, VAN BRUSSEL, kreeg zoals alle trouwe clubleden op haar verjaardag een kaartje met gelukwensen van Kuifje. Ze vond dat zo fijn, dat ze een speciaal briefje schreef om ons daarvoor te bedanken. Onder vrienden zijn dergelijke attenties toch gebruikelijk, hé?

MARCEL DE SCHUYTENEER, 33, DIKSMUIDESTRAAT, GENT, zou graag willen corresponderen met een lezer uit eigen land of uit een vreemd land: Belgisch Kongo, Nederland, Verenigde Staten, Spanje, Portugal, of Frankrijk. Hij houdt veel van sport en verzamelt postzegels en allerlei punten. Men schrijve hem rechtstreeks.

ALFONS WOUTERS, VAN SCHOTEN, zou graag willen lid worden van de Kuifje's club en vraagt wat hij daarvoor doen moet: naam, voornaam, volledig adres, geboortedatum, pasfoto en 10 frs in postzegels opsturen (indien geen abonné) en dan krijgt hij de prachtige lidkaart van de club en de roosters voor het schrijven en ontcijferen van geheime boodschappen. Een clubinsigne kost 10 frs. Ik verwacht je inschrijving.

WIM LEETERS, UIT HUIZEN (HOLLAND), schreef me een ontroerende brief, ziehier een passage uit zijn epistel: « Mijn broertje en ik rijden op Kuifjesdag om ter hardst (we moeten zes kilometer rijden) om « Kuifje » het eerst te bemachtigen. Gisteren heb ik tijdens deze Kuifje's rit bijna een ongeluk gehad: ik stipte en kwam voor een auto terecht, deze kon nog juist remmen en de heer oprijden, anders was ik er geweest... In het vervolg zal ik een beetje minder hard rijden want anders kan ik « Kuifje » nooit meer lezen en dat zou jammer zijn. » Inderdaad, Wim; in het vervolg wat voorzichtiger gereden! Ik wens je nog veel Kuifje's vreugde en aan je broer eveneens.

LAURENT GLIBERT, VAN OOSTENDE, zou zelf foto's willen ontwikkelen. Hij vraagt om raad. In « Kuifje » Nr 15 tot « Kuifje » Nr 31 van vorig jaar hebben we een reeks kleine artikelen gepubliceerd over dit onderwerp. Indien je deze nummers niet bezit, kan je ze misschien bestellen of lenen in een bibliotheek? We zullen binnenkort op dit onderwerp nog eens terugkomen. Intussen wens ik je veel fotoplezier.

GRENADIER VICTORIA VERTELT...

HET KRUISWOORDRAADSEL

RACING CLUB VAN BRUSSEL
Stadion Drie Linden, Watermaal
GRATIS TOEGANGSBON
Met deze bon, heb je recht op een gratis zitplaats in de overdekte E-tribune, voor onze lezers die nog geen 16 jaar geworden zijn.
1-4-54

KUIFJE (weekblad). *Redactie, Publiciteit:* Lombardstraat, 24, Brussel. P. Ch. R. 1909.16. — *Uitgever-Directeur:* Raymond Leblanc. — Gedrukt in hello door: De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, Keizerstraat, 12, Brussel.

Abonnementsprijzen:	*België*	*Buitenland en Belgisch Congo*
Drie maanden	70.— fr.	80.— fr.
Zes maanden	135.— fr.	155.— fr.
Eén jaar	265.— fr.	300.— fr.

Kuifje-Holland — Singel, 231, Dordrecht. Tel. 3653. Giro 199 334. Abonn.: 4 fl. per kwartaal.

't Prinske

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

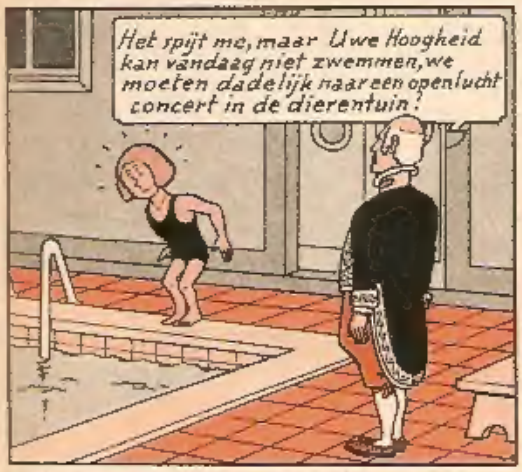

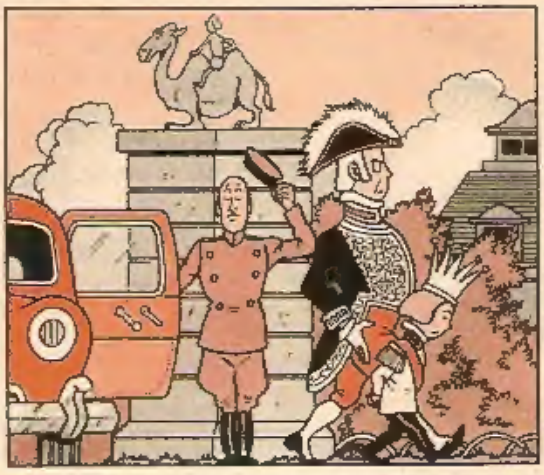

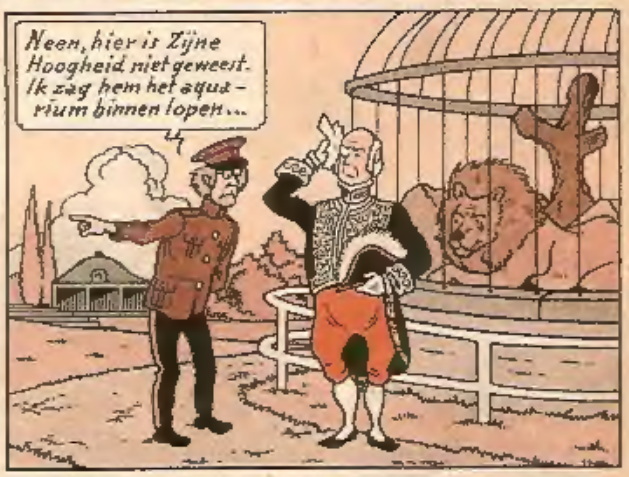

De Ooievaars Komen Terug!

HET NEST OP DE SCHOORSTEEN

SEDERT dagen kijken de mensen, die in het noordelijk deel van Europa wonen, af en toe naar de hemel en vragen zich af : « Zouden ze vandaag komen ? » Wie wordt er met zoveel ongeduld verwacht? De ooievaars, want zij luiden in vele streken de ware lente in. Jammer genoeg worden ze, zowel in Duitsland als in de Elzas en in Holland, zeer zeldzaam.

De ooievaar is een vogel die het verleerde zijn nest zelf te bouwen en het normaal vindt, dat de mens hem een handje toesteekt. Op vele daken in de Elzas en in het Noorden van Duitsland zie je karrewielen stevig vastgemaakt op het dak of op de schoorsteen van de huizen: het is daarop dat de ooievaar zijn nest zal bouwen, dat een diameter van twee meter kan hebben, twee meter hoog kan zijn en soms vijftig kilo weegt ! Zolang het ooievaarpaar in dat nest woont moet er veel zorg aan besteed worden, want de wind schudt er mee en de storm sleurt er soms een gedeelte van weg. Je ziet het paar dan ook gedurig met een tak, een hoopje mos of een bussel gras aansleuren om de woning op te kalfateren.

EEN MOEILIJK BEGIN

GEWOONLIJK zijn het de oudere ooievaars, die de jonge paren een nest toewijzen. Hebben echter twee ooievaars het op één nest gemunt, is er herrie en stuiven de witte pluimen naar alle kanten. De sterkste of de handigste krijgt het nest !

De jonge ooievaars, die na een maand uit het ei kruipen, zijn erg teer en verdragen noch veel regen noch veel droogte. Te zwakke of zieke jongen, worden door de ouders uit het nest gegooid en sterven. De gezonde jongen kunnen reeds na negen weken het nest verlaten en hun eerste stappen in de grote wereld zetten.

WE HOUDEN VAN DE OOIEVAAR

MENS en ooievaar zijn beste vrienden geworden. Waarom ? Omdat ze geluk brengen, zoals de volksmond zegt ? Omdat er in de eerste sprookjes die we hoorden over ooievaars sprake was ? Omdat hij ons, op één poot boven het dak, zo vertrouwd voorkomt en een symbool van geduld lijkt ? Misschien wel ! Verder mag je niet vergeten, dat je zijn vlees niet kan eten, de ooievaar van niemand veel te vrezen heeft en heel graag in de nabijheid van de mens leeft. De ooievaar verdelgt bovendien een massa schadelijke insecten, muizen en veldratten.

De zwarte ooievaar, die wellicht mooier is dan de witte, treft men nog aan in sommige wouden van Duitsland, de Scandinavische landen en ook in Rusland. Hij bouwt zijn nest in hoge boomkruinen.

20.000 KM. PER JAAR !

HEEL lang bleef de trek van de vogels een raadsel en heden is het nog niet helemaal opgelost. Om juist te weten waarheen de ooievaars in de herfst trokken, heeft men er enkele duizenden geringd (zoals men dit met duiven doet !) en zo kon men hun reisweg volgen. De ooievaars van Holland, Duitsland en de Elzas vliegen naar het Zuiden van Frankrijk, vandaar naar Spanje en zo over Marokko naar de streek van de grote Afrikaanse meren.

De ooievaars, die in het Oosten van Duitsland, in Polen en Rusland een zomerwoonst zoeken, vliegen over Hongarije, Turkije, Syrie, Egypte, de vallei van de Nijl naar Zuid-Afrika. Werp een blik op de kaart en reken uit : Beide ploegen vliegen 10.000 km. en meer, dat maakt heen en weer 20.000 km. !

DE POSTILJON

KUIFJE'S NIEUWSBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

REDACTIE, ADMINISTRATIE EN PUBLICITEIT: LOMBARDSTRAAT, 24, BRUSSEL

ZIEHIER DE VOLLEDIGE LIJST VAN DE HOLLANDSE LUCHTVLOOT

ZOALS je weet is de Hollandse luchtvaartmaatschappij een van de belangrijkste van de wereld. Zij telt thans 79 toestellen van 11 verschillende types. Voor onze luchtvaartenthousiasten geven we hier de samenstelling van de K.L.M.-vloot:

19 **toestellen Douglas D.C. 3,** die ieder 21 tot 28 passagiers kunnen vervoeren tegen een kruissnelheid van 280 km. per uur.

8 **Convair C 240,** die 40 reizigers vervoeren met een kruissnelheid van 450 km. per uur. Deze Convairs dragen de naam van een groot Hollands schilder: Rembrandt, Frans Hals, enz.

12 **Convairs C 340,** die elk 44 passagiers transporteren met dezelfde snelheid als de de Convair C 240.

10 **Douglas D.C. 4,** machines die 40 tot 60 passagiers meenemen met een snelheid van 300 km. per uur; zij dragen de namen van steden en provincies: Schiedam, Edam, Limburg, Zeeland, enz.

6 **Douglas D.C. 6,** met ieder van 46 tot 64 plaatsen en een kruissnelheid van 475 km. per uur. Ze dragen de namen van de leden van de Hollandse koninklijke familie: Prins Bernard, Prinses Irène, Marijke, Margriet, Beatrix en Wilhelmina.

7 **Douglas D.C. 6 B,** 42 tot 73 passagiers, 475 km. per uur. Dragen de naam van Hollandse ontdekkingsreizigers: Jan van Riebeeck (Zuid-Afrika), Abel Tasman (Tasmanië in Australië), enz.

2 **Douglas D.C. 6 A Liftmasters,** die als vracht- en emigrantenvliegtuigen gebruikt worden. Kruissnelheid: 475 per uur.

10 **Lockheed Constellation:** 41 tot 61 passagiers. Snelheid: 465 km. per uur.

13 **Super Constellation:** 43 tot 81 pasagiers. Snelheid: 500 km. per uur. Het zijn de grootste en meest moderne vliegtuigen van de K.L.M.

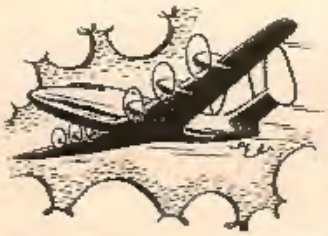

1 **Auster V-Fotovliegtuig,** dat slechts 160 km. per uur bereikt en als eigenaardigheid heeft, dat het internationaal geïmmatriculeerd werd onder de kenletters PH-OTO (De letters PH. zijn de Hollandse kenletters, zoals OO de Belgische zijn; en OTO zijn de specifieke kenletters van het vliegtuig.

De Havilland DH - 89 - A, eveneens als fototoestel uitgerust. Het heeft een snelheid van 212 km.

Deze helicopter van de Amerikaanse Marine maakt aanspraak op de titel van kleinste hefschroefvliegtuig ter wereld. Zo iets zou iedere schooljongen moeten bezitten. Zou dat fijn zijn, zeg!

SNEEUWBALLEN WORDEN PER VLIEGTUIG VERVOERD!

OP de bergen van Mansfield, in Virginia, ligt er sneeuw en wordt er aan wintersport gedaan. Te San Juan op Portorico schijnt de zon heel warm en daar had nu, in de afgelopen week, een groot kinderfeest plaats. Een van de inrichters was op het idee gekomen de kinderen met sneeuwballen te laten gooien en wat deed hij? Hij stuurde een vliegtuig naar Mansfield om er tien duizend sneeuwballen te halen!

MEER BRITSE AUTO'S

IN 1953 kwamen er meer Humbers, Hillmans en Sunbeams op de markt dan in het jaar 1952. In de Austinfabrieken werd gedurende drie maanden gestaakt en daardoor daalde de productie. Bij Morris daarentegen kwamen er 139.146 auto's van de band tegenover 128.925 in 1952.

EEN TIEN METER LANG TELEGRAM

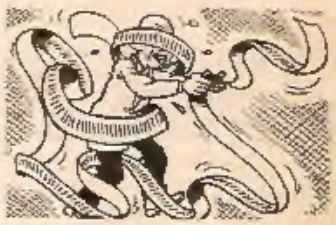

DE inwoners van Ripon, in de staat Wisconsin (Ver. Staten) zonden aan president Eisenhower een telegram dat niet minder dan tien meter lang was! Wat ze daarin allemaal wensten? Heel eenvoudig: de uitgifte van een speciale postzegel om de stichting van de Republikeinse partij op 20 Maart 1854 te herdenken. Duizend honderdzeventien handtekeningen waren onder de tekst geplaatst en het doorseinen van dit telegram naar Washington duurde vijf en vijftig minuten.

TELEVISIE IN AMERIKA

— In de Verenigde Staten wordt er thans geen huis noch appartement meer gebouwd dat niet voorzien is van een televisie-[illegible]. Het televisietoestel is voor de [illegible] geworden als [illegible]

(Wordt voortgezet.)

RADAR WAAKT

VERKLARINGEN :

1. Radarstation; 2. De stroom; 3. Zandbank; 4. Lichtbakens; 5. Kanaal; 6. Lichtbakens. Al deze lichtbakens liggen achter elkaar langsheen de oever van het kanaal en dienen als herkenningsteken voor de radarspecialisten. Al de boten varen rechts; 7. Lichtschip dat om de tien secunden een lichtsein uitzendt; 8. Een lichtbaken vergroot. Ieder lichtbaken draagt een naam; 9. Tweede lichtschip : één rood lichtsein om de 5 seconden; 10. Lichtschip dat de ingang van het kanaal aanwijst.

A. Oppervlakte zichtbaar op scherm nr 2; B. Oppervlakte scherm nr 3; C. Oppervlakte scherm nr 4; D. Oppervlakte scherm nr 5 en dat zich uitstrekt tot aan de dokken van Liverpool; E. Golven die uitgezonden worden om de echo's van de schepen op te vangen; F. Draaiende antenne van de radar, voorzien van spleten om haar weerstand tegen de wind te verminderen; G. Het draaiend raduroog; H. Zend- en ontvangstpost; I. Zes radarschermen waarop de bewegingen van de schepen gevolgd worden; K. Radioantennes; L. Radiokamer. Van uit deze kamer blijft de technicus in verbinding met alle schepen; M. Machinekamer; N. Directiekantoor; O. Hekken.

DIT is het radarstation van de haven van Liverpool in Engeland, een van de drukste havens ter wereld. Om in de dokken te geraken, moeten de schepen door een smal kanaal. Wanneer er veel nevel hangt, en dit is in Groot-Brittannië dikwijls het geval, is het binnenlopen van de haven zeer gevaarlijk en het is daarom dat er een 24 meter die voorzi navigaties radarsche nen aan d heden altt varen. De dar « gelu vlieghaver ligheid vi

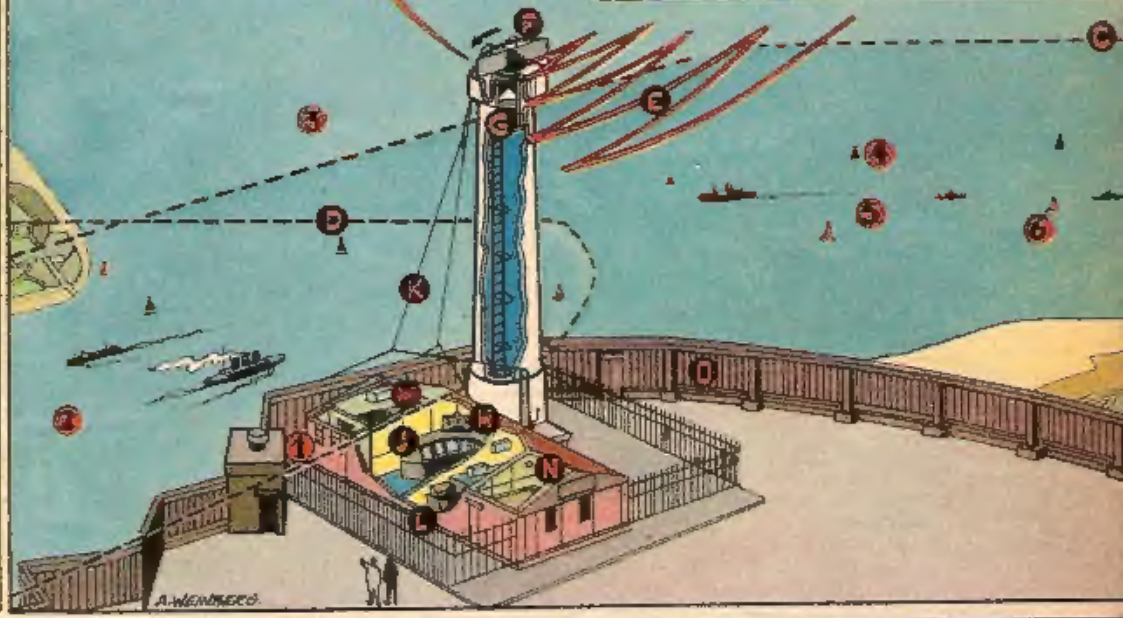

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

DE WITTE

OVER DE HAVEN

...ge toren werd opgericht ...s van een radaroog. De ...alisten zitten vóór het ... zien de schepen en ser... stuurlui waar de moeilijk... en hoe ze precies moeten ...hepen worden dus per ra... ...s. Hier net als op een ...wankt radar over de ver... de passagiers.

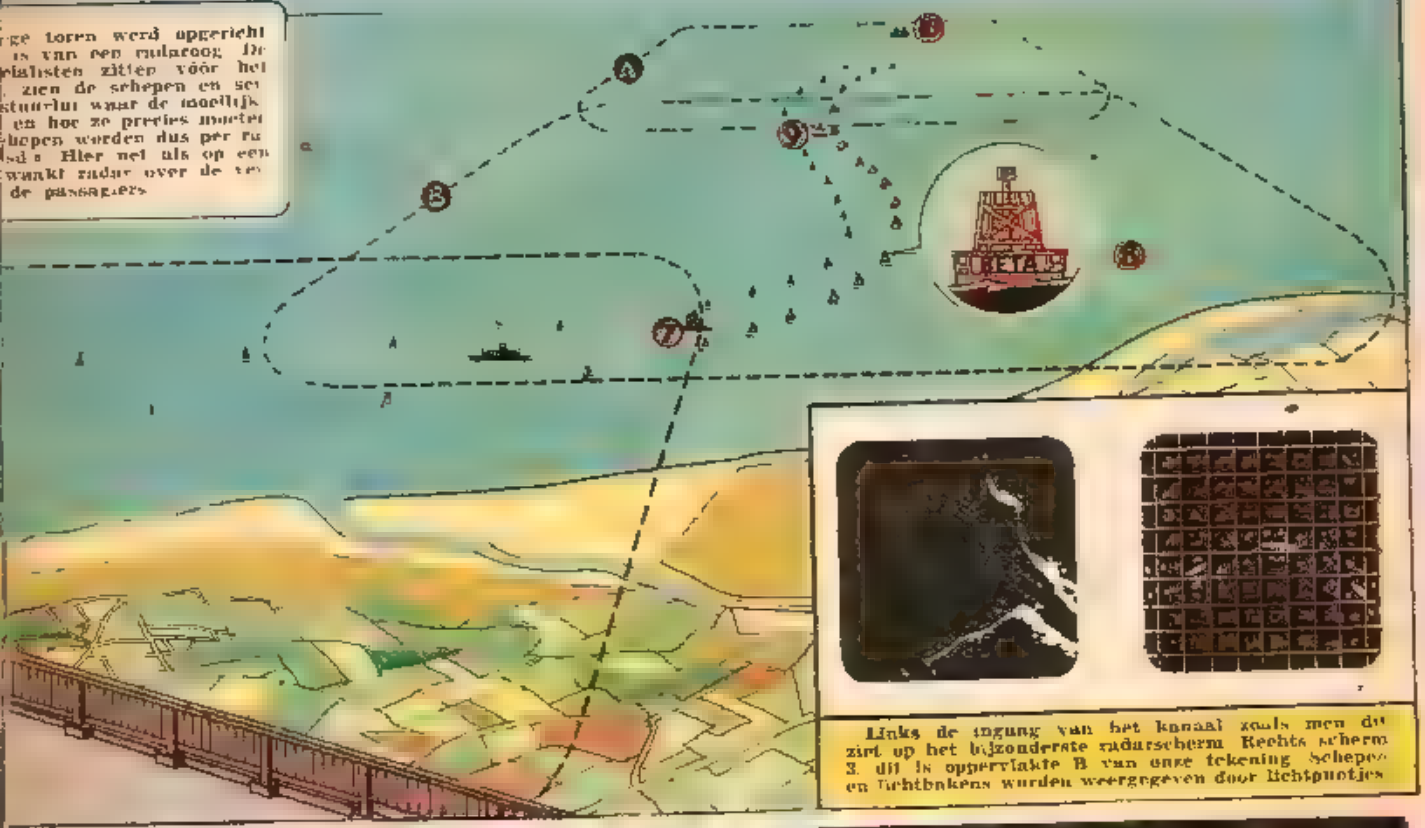

Links de ingang van het kanaal zoals men die ziet op het bijzondere radarscherm. Rechts scherm 3, dit is oppervlakte B van onze tekening. Schepen en lichtbakens worden weergegeven door lichtpuntjes.

DE RUITER

Johan stapt door de gangen van Koenraads ... O, schuiven d... op ... de ... m... van ... te ... en de ... kan ...

Deze soldaten maakten deel uit van de nachtwacht. Ik geloof dat ze meer gedronken hebben dan goed was voor hen want ze beweren hun die beroemde Witte Ruiter gezien te hebben! a ze zeggen dat de Witte Ruiter hen het bevel gaf de burcht te verlaten en boete te doen. Ik geloof er geen woord van. Wie te veel wijn gedronken heeft ziet wel eens dingen.

(Wordt vervolgd)

DE SPOOKPIJLEN

VERHAAL VAN JOHN FLANDERS

GEILLUSTREERD DOOR R. REDING

HET was het zerp geluid van scheurend papier en het eindigde op een zachte trilklank, als van een uitzingende vioolsnaar.

Mergrave klemde de tanden op elkaar. hij was nog niet heel lang op de Ellices, maar had genoeg tijd doorgebracht op de meer zuidelijke archipels om te weten wat het betekende.

Nochtans, hoe aandachtig hij ook rondkeek, nergens zag hij een der dunne vlijmscherpe pijltjes steken, waarmee de eilanders een mannetje naar de andere wereld sturen.

Gelukkig was hij bijna buiten het bush, en eens op de vlakte die naar de zeekust liep, moet hij geen verraad meer vrezen.

In feite was hij enigszins verbaasd : de zwartjes die het eiland bewoonden waren zachtaardig en vredelievend, en bedienden zich meestal van stompe pijlen waarmede het kleine wild niet kon geschonden worden, en van groot wild was er geen spoor op het eiland.

Trouwens hadden ze niet de minste reden om hem te doden : hij vertegenwoordigde een Australische firma die de copra en de paarlemoerschelpen tegen fatsoenlijke prijzen aankocht of tegen uitstekende waar inruilde. Nochtans, vóór hij de rand van het bos bereikte klonk « een tweede gezoef, ditmaal buitengewoon dicht bij zijn oren.

In looppas snelde hij het domein der bomen en der struiken uit, en bereikte met verruimd gemoed de grazige vlakte, die geen schuilplaats bood voor op hinderlaag liggende boogschutters.

Hij had een halve mijl afgelegd en hoorde reeds het verre geblaf der branding, toen een derde onzichtbare pijl om zijn oren floot.

Verstomd keek hij rond zich heen.

De vlakte was effen als een plankenvloer; in het korte gras, nauwelijks drie duim hoog, had geen zandkonijntje onopgemerkt kunnen rondhopen, en geen pijl ter wereld, kan een op een halve mijl gelegen doelwit bereiken. Aarzelend deed hij nog enkele stappen en drie of vier onzichtbare schichten schoten hem zingend voorbij.

Toen kwam iets in zijn geheugen wakker een woord dat een oude planter der Schipperseilanden ontvallen was, en een grimmig hoofdschudden verwekt had bij de districtofficier : « Ghost-arrows »... spookpijlen. Aldus noemde men de pijltjes, niet groter en dikker dan een gewoon potlood, waarmee de sluipmoordenaars van deze archipel de blanken neerkogelden. Men had hem later hun snerpend en zerp geluid beschreven en verteld dat ze, in dierlijk gif gedoopt, een snelle doch ijselijke dood bezorgden.

Schrr... schrr... schrr... daar klonken ze weer, ditmaal bij dozijnen en even onzichtbaar als de schutters zelfs.

Deze moesten thans met hem spelen als de katten met de muizen.

Radeloos begon hij te lopen, steeds begeleid door het gezoef der moordzieke spookpijlen.

★

Andy Shaw, de kustwachter, vond hem half dood van schrik en uitputting op het strand liggen. Hij gaf hem rhum te drinken, stopte hem eens duchtig de kop in het zeewater en liet hem dan aan het woord komen.

— Nog niet lang op de Ellices, he ? vroeg hij.

— Zes weken, stamelde Mergrave.

— Hm, dan is je loop- en schreeuwpartijtje nog al begrijpelijk. Kom mee !

Hij stapte in de richting van het bush, Mergrave achter zich meetronend. Plots bleef hij staan en woelde met de voet in een hoopje dor gras.

Schrr... schrr... klonk het en Mergrave sprong gillend achteruit.

— Nog een ogenblik geduld, verzocht de kustwachter

Hij nam zijn muts af, keek speedend naar de grond en wierp ze opeens neer

Hier is je spookpijl en schutter meteen, lachte hij.

Van onder zijn muts haalde hij een grote grauwe tor te voorschijn, die veel had van een vliegend hert uit de Europese eikenbossen, ofschoon iets kleiner

— Luister !

Hij liet het diertje vrij en 't vloog weg met het zerp en snerpend geluid dat Mergrave de dood op 't lijf gejaagd had.

— Specialiteit der Ellices, voegde de kustwachter er droogjes bij

★

Deze zonderlinge insecten vindt men in groter aantal in het Noorden van Australie, tussen de rivieren Flinders en Leichardt. Men noemt ze soms, doch ten onrechte, « Australische sprinkhanen ». Met deze laatsten hebben ze gemeen, twee lange en sterke achterpoten, die hun toelaten grote sprongen te maken. Doch het zijn schuldvleugeligen even als onze meikevers, de eikentorren of vliegendeherten, met wie ze een zekere gelijkenis bieden. Ze zijn echter kleiner en hun scharen minder ontwikkeld.

Gewoonlijk houden ze zich op in bosjes dor gras dicht tegen de grond en verplaatsen zich bij middel van gewoldige sprongen, soms van verscheidene meter 't Is bij de aanvang dezer sprongen dat ze het scherp en snorrend geluid voortbrengen van een aanvliegende pijl, dit geluid gaat bij het neervallen over in een zachte bijna muzikale trilklank. Gevangen, scheiden ze een kwalijk riekend vocht af, met de stekende eigenschap van brandnetels.

Ze leven met in dichte scharen als de sprinkhanen en veroorzaken bijgevolg geen grote schade.

Hun kleur is muilbrum, enkel het mannetje draagt gele strepen op zijn schilden

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Het avontuur van de 203

ROMAN DOOR A. FERNEZ ILLUSTRATIES VAN REF

Pierre Lagarde kocht ... en Pra... de door de douanen in beslag genomen was. Hij vond de goudstaven in de oude ... van de ... smokkelaars ... Pierre ... en de smokkelaars ... den. Dan keerde de jongen naar ... van Vincent Gallou terug.

HET SCHEELDE MAAR EEN HAARTJE

Ha, jij bent het, zei Vincent toen hij Pierre herkende. Je deed me schrikken! Kom binnen! Maar Pierre bewoog niet. Geïntrigeerd bekeek hij z'n neef aandachtig. Iets in de gelaatsuitdrukking van Pierre trof Gallou want hij verbleekte.

— Wat sta je me zo aan te gapen? vroeg hij met hese stem. Wat wil je?

Pierre sloot de deur achter zich en kwam enkele stappen vooruit.

— Ik eis de teruggave van iets...

— Wat?

— Gisteravond heb ik plotseling begrepen welke rol jij in deze zaak speelt. Je kan misschien zeggen dat ik er tijd over deed! Dat is waar maar, wat wil je? Ik was naïef en had vertrouwen in je. Maar, wat er ook van zij, nu weet ik waaraan me te houden. Dus spreek op. Waar is het goud?

Aan deze precieze vraag verwachtte Vincent Gallou zich blijkbaar niet want hij schrok even. Toch veinsde hij de vraag niet te verstaan.

— Je bent gek! Wat is dat voor 'n geschiedenis?

Pierre haalde de schouders op.

— Onnodig nog verder komedie te spelen!... Ik heb de bewijzen dat je voor Ruhl werkt! Er was bovendien slechts één mens op de wereld die wist waar ik de goudstaven begraven had. Jij! Geef me dus het goud.

— Het is een dwangvoorstelling!

De jongen onderdrukte een ongeduldig gebaar. Zoveel halsstarrigheid had hij niet verwacht.

— Luister, Vincent, hernam hij en lei nadruk op ieder woord, ik wens je geen moeilijkheden te berokkenen. Je bent, ondanks alles, mijn neef, en ik heb nog steeds een beetje sympathie voor je. Indien je me het goud geeft, ga ik heen. Je zult over mij niet meer horen en eer het morgen is, zal de politie in het bezit zijn van de staven.

— Gekheid!... Nooit van m'n leven zag ik die goudstaven! En wat het werk voor Ruhl aangaat...

— Goed. Misschien wil je dan wel zo vriendelijk zijn me te verklaren waarom ik, nadat ik je naar Toulon had gebracht, Fred en Gino hier vond? Wie zei hen dat ik mijn vacantie bij jou doorbracht?

— Ik... ik weet het niet! Ze hebben inlichtingen genomen!

— Zeg liever dat ze ingelicht werden. Een telefoontje is zo vlug gegeven. Toen je wist dat ik de auto van Charucello en Aubret gekocht had, was het je duidelijk dat er een goede slag te slaan viel...

— Het wordt hoe langer hoe grappiger! Ga voort, het interesseert me!

— En jij bent het die de bandieten van onze nachtelijke uitstap naar het woud van Pierrefeu verwittigde! Ze hadden dus de tijd om de weg te versperren en een paar mannetjes op te stellen die me, indien nodig, onder vuur zouden nemen! Er was slechts één ding dat je niet voorzag en dat was... kapitein Gilliani die mijn spoor volgde! Het was daarom dat de wagen die ons volgde je doodsbang maakte!

— Wil je nu wel eens ophouden met die onzin!

— Neen, nog niet... Jij was het die Ruhl er van op de hoogte bracht, dat ik op weg was naar Hyères met het doel een oogslag in zijn villa te werpen. Die zeer eerbiedwaardige mijnheer Ruhl heeft er dadelijk Fred en Gino bijgeroepen en met z'n drieën hebben ze me hartelijk welkom geheten...

De houding van Vincent Gallou veranderde naarmate Pierre sprak. Veinsde hij eerst verbazing en verontwaardiging, thans lag er een uitdrukking van schrik en boosheid op z'n gezicht.

— Maar dit alles, vervolgde Pierre kalm, vermoedde ik slechts. Om zeker te zijn had ik bewijzen nodig en die heb ik thans. Deze morgen, toen ik te Toulon het moment moest afwachten waarop de politie zou ingrijpen, heb ik de hulp ingeroepen van inspecteur Audibert. Deze telefoneerde naar het gemeentebestuur van Nîmes... Stel je voor hoe verrast ik was toen men mij verzekerde, dat er op de bevolkingsregister van de stad geen enkel burger stond die de naam Mallory droeg. Toen werd alles duidelijk! Het is na ruggespraak en na volledige overeenstemming met die schurken, dat jij je huis verliet. Je maakte plaats voor Fred en Gino, door vrijwillig te antwoorden op een telegram waarvan je wist dat iedere letter vals was! Enkele dagen later, nadat een van je lieve spitsbroeders me in de schouder raakte, heb jij heel rustig de schat uitgegraven want ik had je, in m'n onnozelheid, toevertrouwd waar ik het goud gevonden en begraven had... En zelfs daarin heb je geen eerlijk spel gespeeld! In plaats van het goud naar Ruhl te brengen, heb je het voor jezelf gehouden! Het is hier, in dit huis, ik ben er zeker van. Ik vraag het je een laatste keer... Geef me het goud!

Vincent antwoordde niet. In z'n ogen flikkerde haat en wellicht ook een zekere bewondering voor z'n jonge neef. Dan sprong hij naar het wapenrek, nam er zijn jachtgeweer uit en richtte het op de jongen.

— Je bent erg verstandig, Pierre, maar dat zal je duur te staan komen!

Pierre had die afloop voorzien. Geen spier van zijn gelaat vertrok maar hij voelde een pijnlijke kramp in de maagstreek.

— Pas op! Je gaat een domheid uithalen. Het zou zo makkelijk zijn met het goud te geven...

Gallou stikte haast van woede.

— Denk je dat ik gek ben? Negen millioen, nooit!... Zie, ik zou nog liever...

— Je zou me nog liever doen verdwijnen?

— Ja, inderdaad!

In koelen bloede zou Vincent niet bekwaam geweest zijn om zoiets te doen, doch verblind door woede zou er niet veel nodig geweest zijn om hem tot het uiterste te drijven. Pierre voelde dat heel goed aan en trachtte te allen prijze z'n kalmte te bewaren. De kleinste vergissing, het geringste gebaar zou het drama veroorzaakt hebben...

— Hoe laat is het, Vincent?

Die dwaze vraag bracht Gallou van z'n stuk. Machinaal keerde hij het hoofd naar de grote klok... Daarop had Pierre gewacht en zonder een ogenblik te aarzelen, sprong hij vooruit en greep de loop van het jachtgeweer met beide handen vast. Vincent gromde van woede en, van z'n eerste verbazing bekomen, trachtte hij het jachtgeweer vrij te maken. Het was een ongelijke strijd want Vincent was een Hercules... Toen Pierre op een gegeven ogenblik wankelde, liet hij zich met heel z'n gewicht op z'n jonge tegenstrever vallen die half verstikt neertuimelde.

Een ogenblik later was Vincent overeind, zijn ogen glinsterden boosaardig toen hij bromde:

— Ha, ik heb je, klein venijn! Sta op! We gaan een toertje maken.

Pierre sprong vooruit en greep de loop van het jachtgeweer vast

Pierre gehoorzaamde. Wat kon hij anders doen? Terwijl hij, gevolgd door Vincent, langzaam door de kamer liep, keek hij naar de klok: twee uur in de morgen...

— God! Ik hoop maar dat « hij » stipt op het rendez-vous is, dacht hij.

Hij greep de deurknop, trok de deur open en ademde van verlichting.

Te midden op het klein binnenplein, met de revolver in de hand, stonden Audibert en twee politieagenten...

— Verduiveld! riep Vincent en deed alsof hij z'n geweer schouderde.

Maar de inspecteur was hem te vlug af. Een schot knalde en Vincent liet schreeuwend van pijn z'n geweer vallen... Een kogel was dwars door zijn rechterhand gegaan.

Ik heb de indruk dat ik net op tijd kwam, zei Audibert glimlachend. Vijf minuten later en dat heerschap had je naar de andere wereld gezonden...

Ja fluisterde Pierre, die lijkbleek zag. Het scheelde maar een haartje! Ik vreesde al dat je de boodschap op het windscherm van de wagen niet gevonden had... Maakte de commissaris geen moeilijkheden?

Helemaal niet! Integendeel! En is het waar dat het goud hier is?

Pierre antwoordde niet dadelijk. Hij keerde zich naar Vincent Gallou die ineengedoken op een stoel naar zijn hand keek. Dan haalde hij de schouders op en zei op medelijdende toon:

— Ik ben er zeker van, doch Vincent weigert het me te geven, de zult alles moeten afzoeken.

Zullen we zo dadelijk doen!

Met een gebaar gaf hij de agenten het bevel een huiszoeking te doen.

Begin met de kamer van de eigenaar, zei Pierre. Men heeft me altijd gezegd, dat de boeren hun geld onder hun matras steken!

Bij deze woorden, richtte Vincent het hoofd op en bekeek Pierre met giftige blikken. Audibert glimlachte even...

— Puik idee! Volg de raad van die jongeman!

Een uur later waren onze vriend, Vincent en de wetsdienaars op weg naar Toulon. In een lederen boekentas droeg de inspecteur vijf en twintig kilo goud... De staven waren inderdaad onder het bed van Vincent gevonden.

DEZE nachtelijke tocht was voor Pierre het einde van zijn eerste waarachtig avontuur. Terwijl hij zijn Peugeot bestuurde onvrijwillige oorzaak van al die drama's moest hij vechten tegen de weemoed, die hem overviel.

Wat denk je nu te doen? vroeg Audibert hem kameraadschappelijk.

— Ik weet het niet.

Pierre zei dit moedeloos. Hij dacht aan Vincent die, bewaakt door twee agenten, in de tweede auto volgde en nu waarschijnlijk piekerde over het aantal jaren gevangenis die hij zou krijgen. Pierre had medelijden met hem. Het avontuur ZIJN avontuur zou ongetwijfeld mooier geweest zijn, indien Vincent geen lid van die bende was geweest. Zo lang had hij vertrouwen gehad in Vincent en had hij die stugge boer sympathiek gevonden. Het tot had er anders over beslist en hij kon Vincent niet meer helpen.

— He, neen zei hij dan plotseling luid op, ik weet goed wat ik ga doen. Ik keer terug naar Parijs... Zie je mijnheer de inspecteur, ik geloof dat Parijs nog best geschikt is om een rustige vacantie door te brengen.

Na een kleine pauze liet hij er glimlachend op volgen:

Ik zie het gezicht van m'n vader al wanneer ik hem die geschiedenis zal vertellen.

EINDE

Een geschenk doet altijd plezier!

VERZAMEL DUS DE

KUIFJE'S BONS

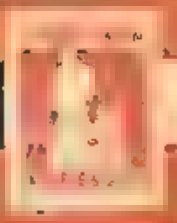

IN RUIL ONTVANG JE

ONZE GESCHENKEN

PRENTENKAARTEN KUIFJE, in mooie kleuren, per reeks van vijf	50 punten
AFDRUKPLAATJES KUIFJE, per reeks	50 »
PRENTJES DE SPROOKJES VAN PERRAULT, per reeks van vijftig	75 »
KUIFJESWIMPEL, drie kleuren	100 »
CHROMO's « ZIEN EN WETEN », formaat 14x20, per reeks van zes	100 »
Deze chromo's werden getekend door Hergé en verteren je in woord en beeld een stuk moderne geschiedenis over	
VLIEGTUIGEN (oorsprong tot 1914), reeksen 1 en	
VLIEGTUIGEN 1939-45, reeksen	
SCHEPEN, reeksen 1 en 2	
SPOORWEGEN, reeks	
MARINE, reeks 1	
AUTOMOBIEL, reeksen 1, 2, 3	
FOTO's IN RELIEF « ANTWERPSE DIERENTUIN », met speciale bril, per reeks van 20	200 »
PORTEFEUILLE KUIFJE, nieuw model	500 »
KUIFJE's PUZZLE, op hout	500 »
BLOKJESSPEL KUIFJE	500 »
SPECIAAL ABONNEMENT OP HET JEUGDBLAD KUIFJE, tien nummers	500 »

DE KUIFJE's BONS
WORDEN AANGEBODEN DOOR

VICTORIA • KOLYNOS
HEUDEBERT • HORTON
MATERNE • PALMAFINA
SKI & FRANCO-SUISSE
PROSMANS • PILSBERG
TOSELLI • PANA • KUIFJE

HET KUIFJE'S UURWERK

PRESENTEERT DE VROLIJKE VALSCHERMSPRINGERS

HET KUIFJE'S UURWERK, EEN HERVÉ CREATIE, IS TE KOOP IN ALLE UURWERKWI[illegible] Word voor gezo

Tekst en tekeningen

POM EN TEDDY

van Frans Craenhals

Hoe weet ik hem ... er waren stenen aan de hals van het arme dier. Ondanks de smeekbeden van Teddy ... hop ... in het water

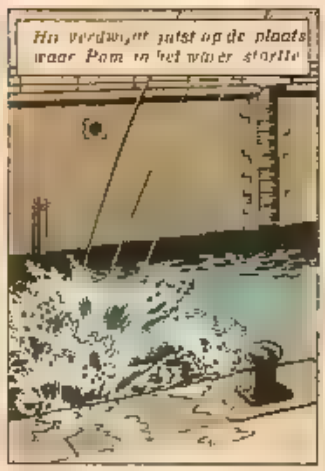

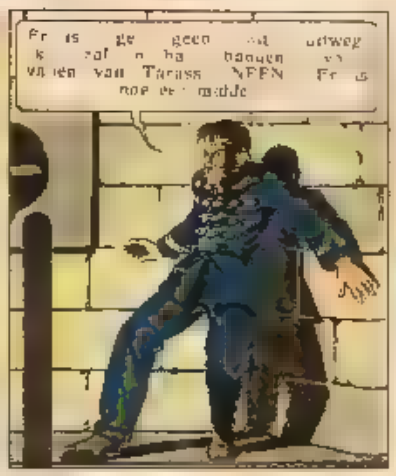

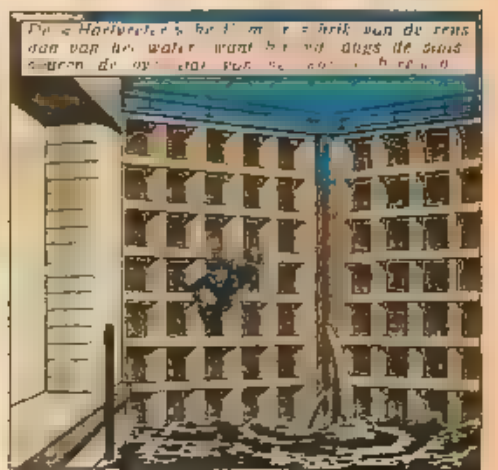

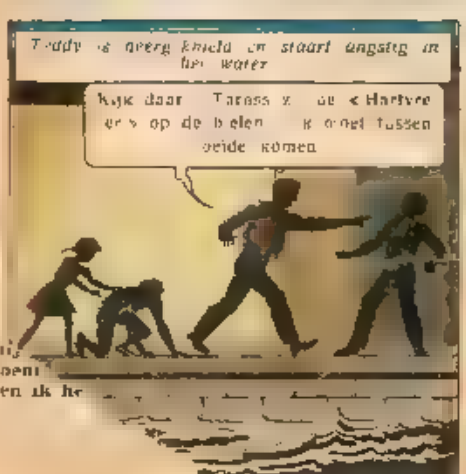

(Wordt vervolgd)

HET GELE TEKEN

Blake is naar het geheimzinnig rendez-vous in een verlaten loods van Limehouse Dock gegaan. Een stem vroeg hem te naderen. Buiten waakt de politie...

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

(Wordt vervolgd)

HET ZEEHONDENEILAND

Mark, Robert, Kate en de professor verbergen zich tussen de rotsen. Robert werd aan de schouder gewond. De bandieten zullen inscheepen en onze vrienden op het eiland achterlaten...

(Wordt voortgezet.)

KUIFJE OP REPORTAGE

ZO MAAKT MEN EEN TEKENFILM

WANNEER het woord tekenfilm uitgesproken wordt, denkt men bijna automatisch aan Walt Disney. Hij is nu eenmaal de bekendste van alle tekenfilmauteurs. Er zullen wel weinig lezers zijn die weten dat de tekenfilm in Europa ontstaan is, alhoewel ze in Amerika haar grootste ontplooiing gekregen heeft door de enorme middelen en het wereldwijd afzetgebied van de Amerikanen.

DAAR de tekenfilm nog meer geld kost dan de gewone speelfilm, hebben de Europeanen, die over minder middelen en een kleiner afzetgebied beschikken dan hun rijke Amerikaanse collega's, nooit grote tekenfilmstudio's kunnen oprichten.

Mannen zoals een Max Fleischer, die zich geroepen voelden voor de tekenfilm, verlieten het oude vasteland en staken over naar de Nieuwe Wereld omdat zij op voorhand wisten daar groter kansen te hebben. En Fleischer heeft inderdaad zijn weg gemaakt. Hij is thans een van de voornaamste collega's van Disney.

In Frankrijk, het vaderland van de tekenfilm, is er niettemin een groot tekenaar, die inzake vindingrijkheid en techniek het niet moet afleggen tegen Disney, Fleischer, Walter Lantz, enz. Deze man heet Grimault.

Verleden jaar verscheen zijn eerste lange tekenfilm in kleuren op de zilveren schermen van onze bioskoopzalen : « Le Ramoneur et la Bergère ». (De schouwveger en het herderinnetje.)

Toen ik onlangs in Parijs vertoefde, heb ik een volle dag naar Paul Grimault gezocht om hem een snelinterview voor « Kuifje » af te nemen. Om half negen 's avonds heb ik hem eindelijk aangetroffen in zijn bureel in een Parijse voorstad. Hij was zo vriendelijk me nog te woord te willen staan. Na het nemen van een paar foto's en het stellen van enkele vragen, nodigde Grimault me uit met hem een glas te drinken in de « bistrot » op de hoek van de straat waar hij woonde. Ik aanvaardde graag zijn voorstel, en in zijn stamcafé vertelde Paul Grimault me allerlei bijzonderheden over zijn magische kunst : de tekenfilm !

De vaardige hand van Paul Grimault tekent voor ons zijn herderinnetje uit zijn eerste grote tekenfilm « Le Ramoneur et la Bergère ».

WELDRA IS HET PASEN

EN VERSCHIJNT ONS

SPECIAAL NUMMER

36 BLADZIJDEN

- Drie volledige verhalen
- Drie spannende reportages
- Een nieuwe getekende roman
- En al onze gewone verhalen en rubrieken

PAS OP !

BESTEL JE « KUIFJE » NU REEDS !

HOE KOMT EEN TEKENFILM TOT STAND ?

NET als voor een gewone speelfilm is het vertrekpunt van een tekenfilm het *scenario*. Dit wordt doorgaans gemaakt door een specialist *scenarist* genaamd. De eerste met wie de scenarist over zijn idee spreekt is natuurlijk de *hoofdtekenaar*. Wanneer beiden het eens zijn, wordt het voorontwerp aan de *producer* (de man met de centen) voorgelegd. Zodra die zijn zegen heeft gegeven, werkt men het scenario verder uit. De voornaamste medewerkers van de scenarist en de hoofdtekenaar zijn de *gagmen* (Amerikaanse benaming voor de mannen die voortdurend nieuwe grappen bedenken), en de *animateren* die de voornaamste passages en decors schetsen. Men ontleedt al de bewegingen van de personages en chronometreert de duur van iedere scène. Het schrijven van de *dialoog* en de *muzikale partituur* is weer het werk van andere specialisten, evenals het nabootsen van al de geluiden die naast de gesproken tekst en de muziek, zullen bijdragen tot de levendigheid van de film : Tsjilpen van mussen, wuiven van bladeren, regen, enz... Zo nodig, maken de technikers maquetten van de voornaamste voorwerpen die onder allerlei oogpunten zullen getoond worden : een kasteel, een boot, enz.

Wanneer dat alles klaar is, kan men voor goed aan het werk schieten. De hoofdtekenaar en zijn animatoren hebben alle « sleuteltekeningen » uitgewerkt de overgangstekeningen worden aan de *intervallisten* toevertrouwd.

Voor een grote tekenfilm van minstens een uur heeft men een minimum van vijftig intervallisten evenveel technikers en specialisten allerhande nodig.

MONNIKENWERK

VOOR een tekenfilm heeft men vier en twintig beelden, d.w.z. *vier en twintig tekeningen per seconde* nodig ! Een kort filmpje van een tiental minuten vraagt dus 24 x 60 x 10 = 14.400 tekeningen die elk op een cellofaanblad van 18 cm x 24 cm. of van 30 cm. x 40 cm. uitgevoerd worden en elk *afzonderlijk* gefilmd. Grote Amerikaanse tekenfilmstudios met een driehonderd tekenaars brengen jaarlijks niet meer dan 'n twintigtal korte filmpjes voort. Lange tekenfilms in de aard van « Sneeuwwitje » zijn zeldzaam, want ontzaglijk duur. « Sneeuwwitje » is 2.192 meter lang, vroeg 315.648 tekeningen (zonder de « afval » te rekenen) en kostte in 1938 niet minder dan 1.500.000 dollar ! (In frank omgekeerd : 75.000.000 !)

Volgende week brengen we nog meer bijzonderheden over de tekenfilm en Paul Grimault.

Johan de BRABANDER

Zo trof ik Paul Grimault achter zijn bureau : sympathiek en tegemoetkomend.

ONZE GROTE KUIFJESPRIJSVRAAG 1954

HIER IS HET FORMULIER !

IN onze jongste aflevering publiceerden we de vijfde en laatste opgave van Onze Grote Prijsvraag. We stelden eveneens een bijkomende vraag, die ons zal toelaten de deelnemers met hetzelfde aantal punten te schiften.

In dit nummer werd het speciaal formulier ingelast. Op dit formulier moet je de vijf vragen en de bijkomende vraag beantwoorden.

Opgelet, vrienden ! Lees iedere vraag aandachtig alvorens ze te beantwoorden. De vragen zijn eenvoudig en duidelijk, het volstaat ze langzaam en aandachtig te lezen.

Je hebt nog twee weken tijd om het formulier, **behoorlijk ingevuld**, ondertekend en als **brief gefrankeerd**, terug te zenden. Schrijf ons adres duidelijk : « KUIFJE-BRUSSEL ». Uiterste datum : **14 April a.s.**

Vergeet niet je vijf **deelnemingsbons** op het formulier te kleven. Vergeet je **handtekening** en je **eigen volledig adres** niet.

Volgende week vertellen we je iets over de verrassing welke het KUIFJE's UURWERK voor je heeft. Veel geluk !

DE NAJAVALLEI

DOOR HERGE

De vader van Jo en Jetje wees het aanbod van de maharadja om mee naar Gopal te vertrekken van de hand. De maharadja is woedend en achtervolgt ingenieur Legrand

Wordt vervolgd